

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212206721
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4212206721.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v exekučnej veci oprávnenej: mal. V. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., A. XX, zastúpená zákonnou zástupkyňou: E. Q., rod. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A., A. XX, proti povinnému: E. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. O. XX, o vymożenie zaostalého výživného vo výške 199,16 eura a bežného výživného v sume 39,83 eura mesačne od apríla 2012 a trov exekúcie, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 2. júla 2019 č. k. 8Er/511/2012-93 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** v celom rozsahu a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekúciu zastavil (výrok I.) a súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie (výrok II.). Svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovenia § 57 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), k), l), m), § 57 ods. 2, § 80, § 200 ods. 5, § 196, § 197 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. (EP). Poznamenal, že mu dňa 26.06.2019 predložil súdny exekútor podnet na zastavenie exekúcie. Z podania súdneho exekútora vyplynulo, že oprávnená na výzvu súdneho exekútora neoznámila sumu zaostalého výživného a neoznámila, či bežné výživné je platené riadne a včas. Nakoľko oprávnená na výzvu súdneho exekútora nereagovala, súdny exekútor vyzval o poskytnutie súčinnosti povinného, ktorý sa na exekútorový úrad osobne dostavil a predložil ako dôkaz riadneho a včasného platenia výživného výpisy z účtov, ktoré súdny exekútor predložil súdu v prílohe svojho podania. S ohľadom na uvedené súdny exekútor navrhol súdu, aby exekúciu zastavil. V prípade rozhodovania o zastavení exekúcie súdom súdny exekútor oznámil, že o trovách exekúcie nežiada rozhodovať. Vzhľadom na uvedené, dospel k záveru, že povinný pred súdnym exekútorom preukázal, že výživné uhradza riadne a včas. Z listín, ktoré povinný predložil súdnemu exekútorovi súdu prvej inštancie vyplynulo, že povinný preukázal plnenie povinnosti platiť výživné v prospech oprávnenej predložením výpisu z účtov za obdobie od 07/2014 do 6/2019. Nakoľko oprávnená na výzvu súdneho exekútora na vyčíslenie zaostalého výživného a oznámenie včasnosti platieb bežného výživného nereagovala, súd mal na základe predložených listín za to, že podmienky pre zastavenie exekúcie v súlade s § 80 EP sú splnené a exekúciu zastavil. Povinný totiž platí výživné včas a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne.

2. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie oprávnená, ktorá uviedla, že pôvodne exekvovanú sumu povinný do dnešného dňa neuhradil. Požiadala o obnovenie exekúcie v správnej sume 660,51 eura, pričom zaostalé výživné predstavuje sumu 570,51 eura spolu s úrokmi z omeškania. Ako prílohy priložila uznesenie Okresného riaditeľstva PZ Komárno a exekučný príkaz 1068/12.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal

odvolanie oprávnenej bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP v celom rozsahu zrušiť (aj v súvisiacom výroku o náhrade trov exekúcie) a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

4. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 28. 03. 2012, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh maloletej oprávnenej (zastúpenej matkou ako jej zákonným zástupcom) na vykonanie exekúcie, a to vymoženie zročného výživného a bežného výživného. Oprávnená sa domáhala voči povinnému vymoženiu zaostalého výživného vo výške 199,16 eura za obdobie od 15. 12. 2010 do 15. 03. 2012 a bežného výživného vo výške 39,83 eura, ktoré je splatné do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc mesiacom apríl 2012. Exekučným titulom je v predmetnej veci rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 14. 10. 2005 č. k. 13P/236/2005-16, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. 10. 2005 a vykonateľnosť dňa 16. 11. 2005. Na základe uvedeného rozsudku bola maloletá oprávnená zverená do starostlivosti matky E. Q. (rod. D.) a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť na maloletú (v tomto konaní oprávnenú) vo výške 1.200 Sk (39,83 eura) mesačne, splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Súd prvej inštancie udelil dňa 23. 08. 2012 súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Szabóvi poverenie na vykonanie exekúcie. V priebehu konania súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 14. 03. 2013 č. k. 8Er/511/2012-19 o zamietnutí námietok povinného proti exekúcií a zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie (na základe návrhu na zastavenie exekúcie a námietok povinného, ktorý uhradil sumu 480 eur, čo preukázal aj listinnými dôkazmi). Súdny exekútor súdu prvej inštancie doručil dňa 12. 11. 2012 oznámenie, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 25CoP/38/2012-71, 25CoP/43/2012 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 07. 02. 2012 č. k. 12P/314/2011-45, ktorým bolo rozhodnuté o zvýšení vyživovacej povinnosti povinného na 70 eur mesačne od 01. 02. 2012. Žiadosťou zo dňa 25. 06. 2019 predložil súdny exekútor súdu prvej inštancie podnet na zastavenie exekúcie, z dôvodu, že mu povinný osobne predložil doklady preukazujúce riadne a včasné plnenie výživného, pričom ako prílohy priložil výpisy z účtov (keďže matka oprávnenej ako zákonná zástupkyňa na výzvu súdneho exekútora nereagovala). Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením špecifikovaným v bode 1. tohto uznesenia.

5. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

7. Podľa § 80 Exekučného poriadku, na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

8. Podľa § 99 ods. 2 Exekučného poriadku, ak počas exekúcie dôjde k zmene rozsudku, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa príkaz na začatie exekúcie a exekučný príkaz aj na všetky sumy zvýšeného výživného; zvýšené výživné má rovnaké poradie ako zvyšok pohľadávky.

9. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 559 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

12. Ustanovenie § 80 Exekučného poriadku umožňuje súdnemu súdu zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy povinného, ak sú súčasne splnené nasledovné predpoklady; exekúcia sa vykonáva pre bežné výživné, to znamená, že všetky nedoplatky povinného boli vyrovnané buď dobrovoľne, alebo exekučne, zastavenie exekúcie navrhne povinný a zároveň existujú predpoklady, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne. Pri zisťovaní posledného predpokladu treba brať do úvahy správanie sa povinného a zohľadniť, z akého dôvodu sa povinný pôvodne omeškal s plnením vyživovacej povinnosti, ako aktívne

sa v rámci svojich možností postavil k splateniu zmeškaného výživného, či má stále zamestnanie alebo iný príjem, ako si plní aj iné platobné povinnosti (napr. nájomné, ďalšiu vyživovaciu povinnosť) a napokon sa môže prihladiť aj na stanovisko oprávneného (jeho zákonného zástupcu).

13. V prípade, že exekúcia je vedená na vymoženie bežného výživného mzdy, na zastavenie exekúcie je potrebné aplikovať ustanovenia § 57 Exekučného poriadku upravujúce jednotlivé spôsoby zastavenia exekúcie, pričom je možné analogicky prihladiť aj k § 80 Exekučného poriadku. Na to, aby súd mohol (nie musel) vyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie vedenej na bežné výživné iným spôsobom ako zrážkami zo mzdy je potrebné, aby zastavenie exekúcie navrhol povinný, ktorý je zároveň povinný preukázať, že všetky nedoplatky týkajúce sa zmeškaného výživného uhradil, t.j. že exekúcia sa vykonáva už len pre bežné výživné a zároveň existujú predpoklady, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne. Posúdenie uvedených skutočností je na voľnej úvahe súdu.

14. V predmetnom prípade podľa názoru odvolacieho súdu exekučný súd nezistil náležité skutkový stav, nevykonal potrebné dokazovanie o skutočnostiach, ktoré boli rozhodné pre správne posúdenie súdu či sú, alebo nie sú splnené zákonné predpoklady pre zastavenie exekúcie v zmysle podnetu súdneho exekútora. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Súd prvej inštancie nesprávne zastavil exekúciu podľa § 80 Exekučného poriadku, pričom v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nesprávne subsumoval skutkový stav len pod ustanovenie § 80 Exekučného poriadku, pretože v predmetnom prípade sa nejedná o exekúciu zrážkami zo mzdy (táto skutočnosť vyplýva z obsahu spisu), čoho následkom je potrebné uvažovať skôr nad aplikáciou ustanovenia § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku pri použití ustanovenia § 80 Exekučného poriadku.

15. Súd prvej inštancie rozhodoval o podnete súdneho exekútora na zastavenie exekúcie na podklade dokladov (výpisov z účtu a šekov), ktoré povinný osobne súdnemu exekútorovi doručil, pretože oprávnená zostala pasívna a nepredložila súdnemu exekútorovi na jeho výzvu požadované doklady. Pretože z rozhodnutia exekučného súdu, a ani zo súdneho exekučného spisu (pozn. a exekučný spis súdnej exekútorky sp. zn. EX 1068/2012 nie je pripojený) nevyplýva vykonanie dokazovania exekučným súdom o tom, za aké obdobie a v akej výške povinný svoju vyživovaciu povinnosť skutočne plnil, bude povinnosťou súdu prvej inštancie predložené listiny opätovne riadne preskúmať, tak aby bolo zrejmé, či existuje zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Okrem toho, exekučný príkaz sa vzťahuje podľa § 99 ods. 2 Exekučného poriadku aj na všetky sumy zvýšeného výživného, ku ktorému prišlo rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 25CoP/38/2012-71, 25CoP/43/2012 ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 07. 02. 2012, č. k. 12P/314/2011-45, ktorým bolo rozhodnuté o zvýšení vyživovacej povinnosti povinného na 70 eur mesačne od 01. 02. 2012. Odvolací súd z obsahu listín predložených povinným (hlavne z dokladov na č. l. 16 a 17) vyplýva, že povinný pravdepodobne zaplatil celé zaostané (splatené) výživné, čo je dôvodom minimálne na zastavenie exekúcie v tejto časti (čiastočné zastavenie exekúcie). Z ďalších dokladov nachádzajúcich sa v spise (č. l. 31-89) sa však nejaví dôvodné zastaviť exekúcie aj vo vzťahu k bežnému výživnému, pretože povinný preukázateľne riadne plní svoju bežnú vyživovaciu povinnosť (určenú rozhodnutím súdu od 01. 02. 2012 na 70 eur vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca) pravidelne od 11/2014 do 06/2019, čo vyplýva z doložených dokladov, avšak v spise absentujú doklady preukazujúce riadne plnenie vyživovacej povinnosti čiastočne za obdobie roka 2012, celého roka 2013 a za obdobie 1/2014 až 10/2014. Súd prvej inštancie opomenul skúmať túto, pre konanie veľmi podstatnú skutočnosť, ktorá má navyše významný dopad pre rozhodnutie súdu prvej inštancie. Aj napriek podnetu súdneho exekútora na zastavenie exekúcie je povinnosťou súdu riadne preskúmať, či dôvod na zastavenie exekúcie skutočne existuje a to vykonaním dokazovania (zistenie skutkového stavu) predloženými listinnými dôkazmi s následným správnym právnym posúdením.

16. Nad rámec uvedeného odvolací súd dodáva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je ani náležité odôvodnené, tak aby účastníkom konania dalo odpoveď na otázku, čo viedlo súdu prvej inštancie k jeho rozhodnutiu a z akých dôvodov. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra

1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

17. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie exekučného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie. Úlohou exekučného súdu bude skúmať existenciu podmienok na zastavenie exekúcie (buď v časti alebo aj v celku) a preskúmať doklady už predložené povinným, zároveň ho vyzvať, aby predložil doklady preukazujúce plnenie riadnej vyživovacej povinnosti aj za obdobie (čiastočne rok 2012, celého roka 2013 a za obdobie 1/2014 až 10/2014 ku ktorému nepredložil žiadne doklady (šeky, výpis z účtu).

18. Nad rámec vyššie uvedeného, odvolací súd ešte upozorňuje súd prvej inštancie, že tento sa dopustil chyby v písaní, konkrétne v záhlaví napadnutého uznesenia, keď nesprávne uviedol dátum narodenia maloletej oprávnenej V. D., keď ju označil rovnakým dátumom narodenia, ako má jej zákonná zástupkyňa matka E. Q., rod. D. (XX. XX. XXXX), pričom správny dátum má byť XX. XX. XXXX. Ďalej neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval fikciu doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP, ktorú uplatnil vo vzťahu k doručovaniu zásielky povinnému, ktorému zaslal napadnuté uznesenie, ako aj odvolanie na adresu A., O. XX/XX, hoci má v Registri obyvateľov evidovaných adriesu A., O. ul. XXX/XX. Okrem toho, zo spisu vyplýva aj iná adresa povinného (A., U.. A. XXXX/XX), pričom v zmysle § 106 ods. 1 CSP, ak nejde o doručovania do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2, najskôr je súd povinný doručiť adresátovi zásielku na adresu, ktorú uviedol (ktorá je známa zo spisu,) až potom mu môže doručovať písomnosť na adresu trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov a uplatniť fikciu doručenia.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).